

i en Usømmelighed, og faa ham til at optræde sømmeligt over for de paagældende. Men godt er det nu, at Spørgsmaalet er under Overvejelse, og jeg haaber, at der hurtigst muligt maa blive foretaget Skridt, der forhindre den Slags Ting i Fremtiden.

Den højtærede Minister mente, der ingen Grund var til Udvalgsbehandling af dette Forslag. Det synes jeg dog, der er; bl. a. er der den finansielle Grund. Den højtærede Minister kom ikke ind paa, at Præstepengene i Aaret 1903 have været noget højere end tidligere. Han oplæste Reskriptet af 1814's Ord om, at man kunde tegne sig i denne Protokol efter sin Lejlighed; men, sagde han, det er ikke det afgørende. Kommissionen kan paaligne højere Skat, naar den finder det passende. Men den højtærede Kultusminister indrømmer altsaa dog, at det var en Lejlighedsskat, hvor den enkelte Borger havde en vis Indflydelse paa Størrelsen. Dette vil nu falde bort. Skatten fikseres nu ens for alle, der kan ikke mere tages dette Lejlighedshensyn til den enkelte, og den fikseres til den gennemsnitlige Højde, den havde i 1903, da den vistnok var højere end tidligere. Man kunde tage det Spørgsmaal op, om man ikke burde foretrække at tage Gennemsnittet af et vist Aaremaal, f. Eks. de sidste 5 Aar. Det synes jeg meget godt kunde egne sig til at være Genstand for Udvalgsbehandling.

Det glæder mig, at den højtærede Minister erkender, at det kunde være et Spørgsmaal, som fortjente Drøftelse, at optage Afskaffelsen eller Afløsningen af disse Præstepenge i det hele. Jeg vil da bede den højtærede Minister fremskynde sine Overvejelser saaledes, at vi i en ikke alt for fjern Fremtid kunde slippe for denne Skat, ligesom Landboerne i den kommende Tid ville slippe for Tienden. Der er ogsaa andre Punkter, der kunde trænge til Overvejelse i et Udvalg. Jeg ser, at i § 2 undtages en Del Borgere fra denne Skat. Kunde der ikke være Grund til at undtage de smaa Menigheder her i København, som selv have bygget deres Kirke, selv vedligeholde den og selv lønne deres Præst? Det er ikke saa helt faa i de senere Aar. De ere indorganiserede i Folkekirken, men ere dog en Slags Frimenigheder. De ere meget utilfredse med den ny Kirkeskat, de have protesteret bestemt imod den, og dem paaligner man nu deres Del af disse 115,000 Kr. i det næste Aar og maaske et lignende Beløb i de næste 4 Aar til Vedligeholdelsen af Frue Kirke og Frelsers

Kirke, skønt de selv afholde alle Udgifter ved deres egne Kirker og selv lønne deres Præster! De finde sig noget uretfærdigt behandlede, og det kan jeg godt forstaa. Kunde der ikke være Grund til at mildne noget derpaa? Der er dog ingen Grund til at paaligne dem en Tvangsskat, naar de selv frivilligt lønne deres Præst.

Saaledes er der flere Punkter, der kunde egne sig til Udvalgsbehandling, og hvis Tingets Flertal ikke har noget derimod, vil jeg meget henstille at undergive Forslaget en Udvalgsbehandling, som jo kunde blive meget kort. Vi kunde i Løbet af en Dags Tid eller to faa de fornødne Oplysninger fra Ministeriet, saa at den nok kunde endes i Løbet af en Uge.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Naar Præstepengene skulle opkræves efter samme Regler som Indkomstskatten, er det jo en Lejlighedsskat, hvor der tages Hensyn til hver enkelt Borgers Omstændigheder, og da de ogsaa tidligere ere opkrævede efter de samme Regler, er der ikke mindste Grund til at ændre paa dette Punkt. Naar det ærede Medlem nu taler om, at de Menigheder, der selv have bekostet deres Kirker og lønne deres Præst, skulle slippe for Præstepengene, blander han kun forskellige Forhold sammen, som ikke komme hinanden ved. Thi ogsaa nu betale Folk i disse Menigheder Præstepenge, og det skulle de selvfølgelig fremdeles gøre. Det er en lige saa fast Afgift som Tienden, uden for saa vidt Tienden lægges paa faste Ejendomme, medens Præstepengene ramme Personen og fordeles mellem Menighedens Præster. Det er fæstnet for længe siden ved Lov, saa at der ingen Grund er til, som det ærede Medlem paaberaaber sig, at lade Lovforslaget gaa i Udvalg.

Det ærede Medlem talte om, at Grunden til, at han tog Ordet, var en saa nærliggende som den, at det nu var første Gang, at der gaves Lejlighed til at tale om Ministerens Skrivelse af 14. December. Det er jo slet ikke Tilfældet, der har jo tidligere netop fra det Partis Side, hvortil det ærede Medlem hører, været talt derom, Sagen har været fremme her i Rigsdagen i denne Samling, idet jeg ved 2den Behandling af Finansloven havde en Forhandling om denne Sag med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Der er jo ikke i Dag fremkommet det mindste nyt i Sagen fra det ærede Medlems Side og for saa